

CONV 204/02

WG IV 7

NOTA

---

van:	het secretariaat
aan:	Werkgroep IV "Nationale Parlementen"
Betreft:	Samenvatting van de vergadering van 18 juli 2002

---

1. De Werkgroep heeft een gedachtewisseling over de rol van de Nationale Parlementen (NP's) bij de controle op het subsidiariteitsbeginsel gehouden met het oog op de gezamenlijke vergadering met WG I op 22 juli. De volgende vragen kwamen aan de orde:

Moeten de nationale parlementen een rol spelen bij het toezicht op de subsidiariteit?

2. De groep was het erover eens dat de nationale parlementen een rol dienen te vervullen bij het toezicht op de subsidiariteit. Sommigen wezen erop dat hun in de eerste plaats wetgevende taken de NP's in belangrijke mate verantwoordelijk maken voor de controle op de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel. In dat verband vestigden sommige sprekers de aandacht op het feit dat de NP's dicht bij de burgers staan en dat het niet meer dan logisch zou zijn hen een rol te geven bij beslissingen of wetgeving beter op nationaal of op supranationaal niveau kan worden aangenomen.

Moeten zij alleen optreden of samen met anderen?

3. Allen waren het erover eens dat de Commissie, het Europees Parlement en de Raad bij het indienen en bespreken van wetgevingsvoorstellen een cruciale verantwoordelijkheid dragen voor het waarborgen van naleving van het subsidiariteitsbeginsel. Onderstreept werd dat de enige manier om daadwerkelijk voor volledige naleving van subsidiariteit te zorgen

samenwerking tussen alle betrokken partijen is. Voorts mag een grotere rol voor de NP's in dit opzicht de bestaande bevoegdheden van de Europese instellingen niet verzwakken.

4. Sommigen brachten de rol van het Hof van Justitie ter sprake en bepleitten dat het Hof verzocht moet worden zich (ex post) te buigen over aangebrachte zaken met betrekking tot subsidiariteit, hoewel allen het erover eens waren dat het subsidiariteitsbeginsel in essentie een politiek karakter draagt.

In welk stadium (of stadia) moeten ze bij het wetgevingsproces worden betrokken?

5. De meeste sprekers waren van mening dat de NP's zo vroeg mogelijk bij het wetgevingsproces betrokken moeten worden. Er werd geopperd om de NP's te betrekken bij de prelegislatieve fase door ze de gelegenheid te bieden zich in een vroeg stadium over het jaarlijkse wetgevingsprogramma van de Commissie te beraden.
6. Sommige leden stelden voor dat de NP's reeds aan het begin van het wetgevingsproces (rechtstreeks van de Commissie) ontwerp-wetgeving moeten ontvangen, zodat ze kunnen bekijken of het voorstel met het subsidiariteitsbeginsel strookt. Verder werd bepleit dat de NP's aan het eind van het proces nog eens naar ontwerp-wetgeving kunnen kijken, aangezien teksten dikwijls in de loop van de onderhandelingen aanzienlijk worden gewijzigd. Ook werd de mogelijkheid geopperd dat de NP's de gelegenheid krijgen op elk willekeurig moment van het proces te interveniëren.

Welk mechanisme is het meest aangewezen?

7. De meeste sprekers waren voor een "procesmatige aanpak" en verwierpen de gedachte om nieuwe organen of instellingen te scheppen. Sommige leden gaven in overweging dat niettemin moet worden ingegaan op de vraag of de NP's ook de gelegenheid moet worden geboden om bepaalde zaken, zoals het jaarlijks wetgevingsprogramma van de Commissie, gezamenlijk te bespreken. Eén lid merkte op dat de mogelijkheid van een uit de NP's bestaande nieuwe instantie voor controle op subsidiariteit niet mag worden uitgesloten.

8. Volgens sommige leden moet de parlementaire controle op subsidiariteit via de gewone controle op het optreden van de ministers in de Raad gebeuren. Anderen waren voor een meer rechtstreekse inschakeling van de NP's via een specifieke procedure waardoor zij zowel een rol kunnen spelen in de prelegislatieve fase (vroegtijdige waarschuwing), als ontwerp-wetgeving kunnen bestuderen en kunnen beoordelen of het voorstel met het subsidiariteitsbeginsel strookt. Die aanpak zou het voordeel hebben dat de Europese vraagstukken rechtstreeks in de nationale parlementen ter tafel komen, waardoor zij zich beter van Europese aangelegenheden op de hoogte kunnen stellen en een gevoel van eigen inbreng daarin kunnen ontwikkelen.
9. Alle sprekers waren het erover eens dat een eventueel nieuw mechanisme licht en doelmatig moet zijn en in geen geval mag leiden tot vertraging van het wetgevingsproces of tot belemmering van werkzaamheden van de EU.

Overige algemene opmerkingen

10. Tijdens de besprekingen werden de volgende opmerkingen gemaakt:
- Sommige leden waren van mening dat de werkingssfeer van de regelingen voor inschakeling van de NP's in Europese aangelegenheden thans niet ten volle wordt benut en dat de parlementen dikwijls weinig belangstelling (of tijd) blijken te hebben om verantwoordelijkheden op zich te nemen.
  - Er werd opgeroepen tot meer rechtstreekse contacten tussen de Commissie en de NP's, bijvoorbeeld door regelmatige briefings van NP's door Commissieleden (via bezoeken of teleconferenties), die er onder meer toe zouden dienen de motivering van bepaalde initiatieven van de Commissie toe te lichten, en de NP's de gelegenheid te bieden de Commissie beter te leren kennen. Commissielid Barnier reageerde instemmend op dit idee en merkte op dat hijzelf regelmatig parlementen in EU-lidstaten toespreekt. Ook werd er gepleit voor rechtstreekse toezending van Commissiedocumenten aan de NP's, parallel aan, en niet alleen via de regeringen, zoals heden het geval is.